

MEŽA NETĪRO
NOSLĒPUMU
BURTNĪCA

**MEŽA NETĪRO
NOSLĒPUMU
BURTNĪCA**

Mežs ir skaists un smaržīgs, to mēs visi labi zinām. Bet ir arī lietas, kuras daudzi no mums nezina. Piemēram, ka mežs dod mums gaisu. Ka mežā dzīvo pupuķi, gauskāji un citas noslēpumainas radības. Bet ir noslēpumi, kuriem labāk nevajadzētu būt. Tās ir lietas, kurām mežā nav vietas. Lai visu to vērstu par labu, ir nepieciešama jūsu palīdzība. Tāpēc šīs noslēpumainās lietas jums atzīsies. Esiet gatavi uz klausīt sešus šausminošus stāstus.

Melanholiskā Plēve

Pastāstīšu jums par savu dzīves un karjeras gājumu. Par kāpnēm to grūti nosaukt, drīzāk tāds kā slidkalniņš. Agrāk es biju maiss. Nu, maisiņš drīzāk. Ar rokturiem un stingru dibenu. Ar prieku gaidīju, kad varēšu ķerties pie darba. Un tad tas notika. Es lepni nesu ābolus. Nu, mazliet pārspilēju, protams. Viens ābols tur bija. Liels ābols. Ne pārāk liels īstenībā. Vispār jau tā bija vīnoga. Es tiešām nesaprotu, kāpēc, pērkot vienu vīnogu, ir jāņem maisiņš. Bet tas vismaz bija darbs. Pēc tam es nonācu izgāztuvē. Kā tad, sapņo vien, vecā plēve! Kā es būtu gribējusi nonākt izgāztuvē!! Bet kas tev deva. Ilgi vazājos apkārt. Īsu brīdi strādāju par ārštata putnubiedēkli kokā. Vējš aizpūta tālāk. Gribēju iekārtoties par plēvi uz piena zupas. Nepieņēma. Tad nu es sāku ienīst pasauli un aizgāju uz mežu partizānos. Ak, ko gan es mānu! Kāds es partizāns! Vienkārši visiem pa kājām maisos. Plēve tāda. Aizvāciet mani no šejienes. Vai vismaz pemet tos maisiņus tikai istam darbam.

Nemet plēvi mežā! Bet, ja to izdarījis kāds cits, lūdzu, aiznes to uz atkritumu urnu (plēve nav smaga).

Smagais Lūznis

Atceros jaunību. Astoņdesmitie gadi, skan "Līvi", "Monro". Es, jauns dzelzis, strādāju par velosipēda riteni. Sākumā vadāju studenti uz augstskolu, strādāju akurāti un nečikstēju nevienā vietā.. Pēc tam mani nozaga. Es, mierīgs cilvēks, turpināju strādāt. Vedu, kas vedams, kaut gan svars, ziniet, bija krietni lielāks. Bet tad mani atrāva no velosipēda un noslēpa. Priekšdienām, es toreiz padomāju. Nekā! Kopš tā laika es tikai mētājos apkārt un rūsēju. Pabiju šķūnī, pabiju ceļmalā, grāvī. Tagad šeit. Un, ziniet, es šeit neesmu īstajā vietā. Šeit bija paredzēts pūznis. Bet esmu es, lūznis. Pūznī dzīvo skudras, viņas ir interesanti vērot, un viņas dara brīnumainas lietas. Pret mani var sasist kāju un nolauzt zobu. Tāpēc es domāju, ka pūznis šajā vietā ir daudz piemērotāks nekā lūznis. Es jau pats arī nemaz negribu šeit sēdēt. Nav te mana vieta. Es labāk gribētu vēl vecumdienās aiziet ar metālistiem uz koncertu. Dabūjiet mani prom no meža!

Nemetiet lūžņus mežā! Bet, ja to izdarījis kāds cits, lūdzu, pacenties dabūt lūzni prom.

Lepnā Draza

Tu domā, es esmu parasta draza meža? Nekā! Es esmu neparasta. Šeit, mežā, protams, izskatos pēc visparastākās drazas. Bet īstenībā es esmu drazu princese. Mans tēvs ir drazu karalis. Viņš valda izgāztuvē. Parāda ar netīro pirkstu – visi stikli tur, un visi stikli paklausīgi iet tur. Ierodas puveķļi, karalis uzreiz saka, lūdzu, mīļie puveķļi, visi blakus tetrapakām. Un ir kārtība. Visiem labi. Es, karaļa meita, devos ceļā uz savu karaļvalsti, lai mantotu varu. Ceļš bija tāls un bīstams. Nav viegli nonākt izgāztuvē. Mani staipīja pa ielām, pa parkiem, līdz beidzot baisais maitasputns mērglis mani atnesa šeit. Šeit esmu bargā trimdā. Galīgi nevietā, kur visi mani nīst. Tālu no savas valstības – izgāztuves. Klau, ceļinieki! Ir bizness – dabū mani prom no šejienes. Aiznes līdz tuvākajai atkritumu urnai. Tur manas valsts vēstniecība. Tālāk es pati tikšu, bet tevi, bračku, neaizmirsīšu. Nāc uz izgāztuvi jebkurā laikā, visu tev sagādāšu.

Neatstāj dražu mežā! Bet, ja to izdarījis kāds cits, lūdzu, aiznes dražu prom.

Lauska no Bauskas

Es esmu dzimusi no smiltīm un uguns. Sanācu smuka, ar eleganti brūnu iedegumu. Turklāt veselīga, jo mani piepildīja ar Bauskas Veselības dzērienu. Vispār es biju lieliska. Nevajadzēja ilgi gaidīt, kad kāds gribēs mani bučot. Ātņāca jauns puisis, sagrāba savā stiprajā rokā un piespieda pie lūpām. Diemžēl viņš izrādījās muļķis un aizmeta tukšo pudeli mežā. Tagad es esmu prasta lauska. Dzīvoju viršos, bet kas tā par dzīvi! Visiem par aizkaitinājumu un postu. Zaķis vakar nospļāvās vien, mani ieraudzījis. Bet ne jau tikai zaķa spļāvienu varu noorganizēt. Varu iedurties lācim pēdā, un viņš niknumā jūs visus apēdīs. Varu ar vasaras sauli aizdedzināt viršus, un nodegs visa pasaule. Bet es to negribu. Aiznesiet mani no šejienes. Iemetiet pie citām lauskām, pie mīļajiem draugiem atkritumiem.

Neatstāj lausku mežā! Tas ir ļoti bīstami. Ja to izdarījis kāds cits, lūdzu, nes lausku prom.

Nīgrā Baterija

Es esmu varena! Es griezu kuģu dzenskrūves un darbināju liftus. Nu, bezmaz vai tā. Vispār jau es strādāju fotoaparātā. Devu enerģiju zibspuldzei. Kamēr fotografējām pludmalē putnus, viss bija kārtībā. Bet reiz saimnieks mežā fotografēja āpšu riestu. Bija nakts, un zibspuldze tā vien zibēja. Pirms pašas rītausmas man aprūkās spēka. Un tad viņš, nelietis ne saimnieks, vienkārši izmeta mani ārā. Tapat viršos. Kas tad tā dara? Es brēktu pēc taisnības, bet man ir ļoti klusa balss. Tad es izdomāju savu atriebības plānu. Es esmu ļunais ģēnijs. Mirkšu visos lietos, mirkšu rīta rasā, mirkšu no āpša mēles un rūsēšu. Drīz rūsa pārlauzīs man sānus, un tad tik būs! Es esmu pilna indes. Vispār jau tās ir labas vielas, kas taisīja elektrību. Bet mežam tā ir inde. Mana inde izplūdīs ārā, iesūksies zemē, sasniegs ūdeņus un peldēs uz upēm, uz ezeriem. Tā nonāks mana saimnieka krūzē un teiks – sveiks, saimniek! Diemžēl es neatceros, kā viņš izskatās. Tāpēc sūtīšu savu indi uz labu laimi pie cilvēkiem. Es tiešām esmu neganta. Varbūt es nomierinātos, ja nokļūtu pie citām baterijām un varētu vēl būt noderīga.

Neatstāj bateriju mežā! Tas ir bīstami visiem. Baterijas jāizmet tam speciāli paredzētās vietās.

Mūžīgā Pudele

Kādreiz bija labi laiki. Nekā man netrūka. Es biju pilna ar limonādi līdz pašam kaklam un vēl vairāk. Tad mani atvēra un limonādes palika mazāk. Tad vēl mazāk. Un tad viens skuķis izsūca pēdējo. Paliku tukša. Domāju, nekas, tā nav liela bēda. Esmu vēl laba pudele no laba materiāla, gan jau vēl limonādi dabūsim. Bet kas tev deva! Kā par nelaimi tā limonāde tika tempta piknikā, un es ielidoju tieši krūmos. Un te es arī palikšu. Mazais ozoliņš man blakus izaugs par resnu dižkoku. Neaudzinātais skuķis, kurš mani aizsvieda, kļūs par vecmāmuļu, čāpos te ar spieķīti un varbūt pati šķendēsies, ka huligāni piemētājuši krūmus ar pudelēm. Bet es teikšu – tie huligāni esi tu pati, vecmāmiņ! Es esmu tā pati pudele. Ne es rūsēju, ne pūstu. Es te mežā palikšu uz tūkstoš gadiem un visus kaitināšu. Tāpēc, ka tev bija slinkums pagaidīt piecas minūtes līdz miskastei, es te mežā nīkšu tūkstoš gadus un visus kaitināšu.

Neatstāj pudeli mežā! Bet, ja to izdarījis kāds cits, lūdzu, aiznes pudeli projām.

Intervija ar Pūci un Lāci

Vecais draugs Cūkmens intervē Pūci un Lāci par to, kāpēc dražot mežā nav labi.

Cūkmens. Tātad, Pūce, mēs vēlētos no jums uzzināt, kāpēc tieši nedrīkst mežā mest dažādas dražas.

Pūce. Es varu to pastāstīt. Daudzi varbūt domā, ka dražas mežā nedrīkst mest tāpēc, ka tad kāds saplūks aiz auss vai ierakstīs piezīmi.

Lācis. Es varu piesolīt katru dražotāju apēst.

Pūce. Un tas vēl arī. Tomēr tas nav galvenais. Jūs varbūt domājat – nu ko nodarīs viena mežā nomesta pudele? Neizskatās jau smuki, bet var pieciest. Tomēr ne jau tikai smukums šeit ir svarīgs.

Cūkmens. Kas vēl?

Pūce. Piemēram, pudelē jau vienmēr paliek mazliet limonādes vai kvasa. Tas smaržo, un visādi mazi radījumi lien pudelē mieloties. Diemžēl ārā viņi netiek un turpat nomirst.

Intervijas turpinājums

Cūkmens. Nē!

Pūce. Jā! Vai arī, ko nu tur niekoties, karstā vasarā pudele vai lauska darbojas kā lēca un var aizdedzināt sūnas. Tad nodeg mežs ar visiem maziem un lieliem radījumiem.

Cūkmens. Skaidrs, skaidrs, ar pudeli viss skaidrs, ejam tālāk!

Pūce. Vecie draugi plastmasas maisiņi. Mīksti un jauki, ko tad tādi var nodarīt. Nelaime tā, ka arī viņiem neko nevar padarīt. Kā viņus nomet, tā arī viņi mežā paliek. Gadiem. Gadsimtiem. Tad atliek tikai gaidīt, kad tajā iepīšies susurs, un...

caur plastmasas maisiņu elpot nevar. Vai rubenim iepīšies rokturos kājas, un viņš vairs nevarēs palidot.

Cūkmens. Lūk, mums visiem viela pārdomām. Paldies par sarunu, Pūce un Lāci.

**Atrodi lietas,
kas nav mežā
iederīgas.**

A photograph of a light-colored, textured surface, possibly concrete or stone, with various natural debris scattered on it. A prominent yellow leaf is on the left side. There are also some dark, thin sticks and small dark spots scattered across the surface. The text is overlaid on a teal background that is split into several horizontal segments.

Redzi, vārdiem trūkst
pirmo burtu. No šiem vārdiem
var sanākt gan lietas, kas ļoti
labi iederas mežā, gan tādas,
kas tur nepavisam neiederas.
Ieraksti pareizos burtus!

__αza

_ūznis

_apa

__lodze

_ūka

__ _enis

__dele

_aiss

_aka

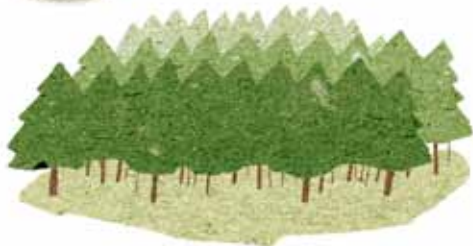
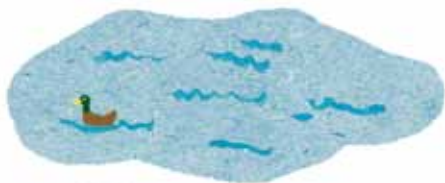

**Cik kg plastmasas
maisīņu ir Latvijas mežos?**

Atrodi, kas
kur iederas,
un savieno
ar līnijām
(izmanto
zīmuli, ja nu
kas sajūk).

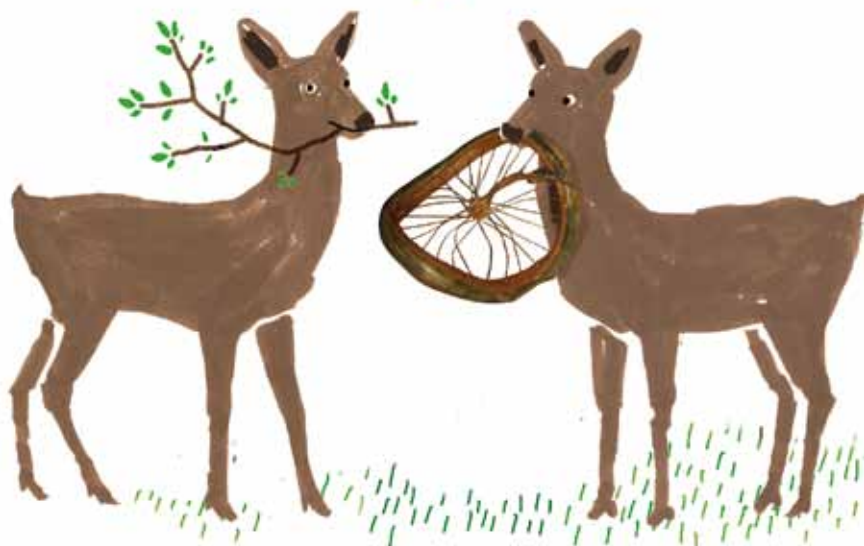

Ātzīmē ar
zīmuli, kas
ir pareizi
un kas –
nepareizi.

Iepazīsti meža
iemītņieku
ieradumus!

Ko ēd lācis?

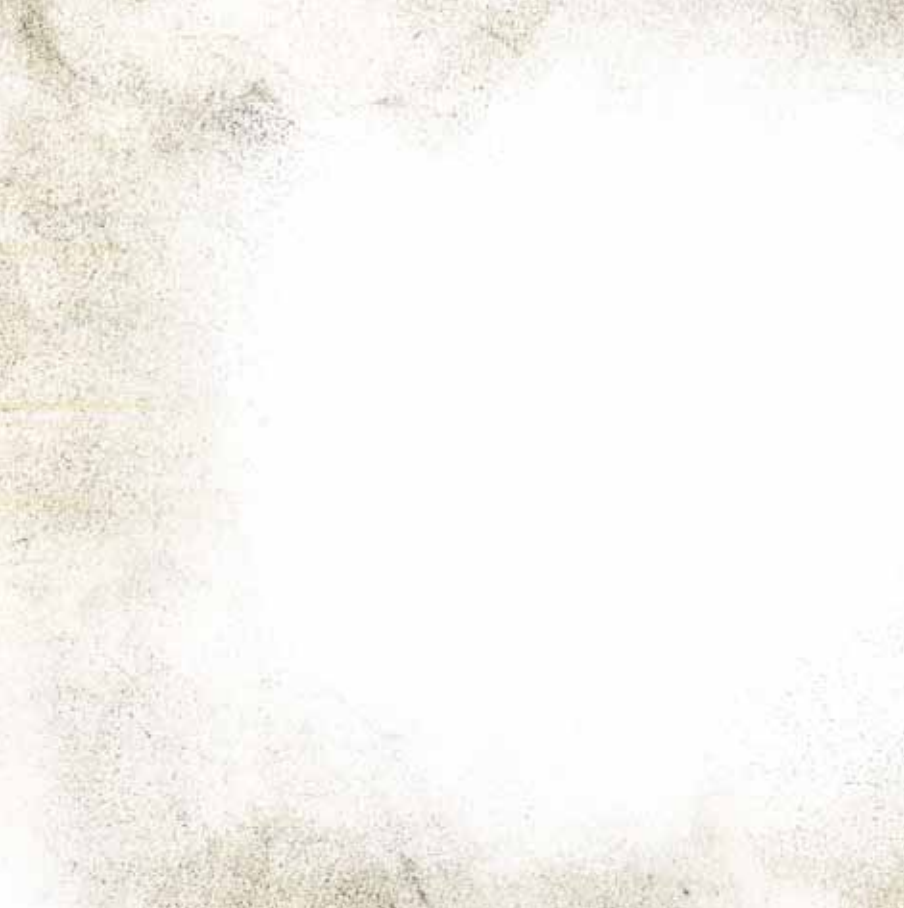
Kur dzīvo zaķis?

**Palīdzi dražai
atrast ceļu uz
savu vietu!**

Uzzīmē
mežu!

A photograph of a dirt path winding through a forest. The path is light brown and leads from the bottom center towards the top left. The trees and foliage are out of focus, creating a soft, natural background. The text is overlaid on the right side of the image.

Uzzīmē savu
mīļāko meža
zvēru!

Tagad jūs zināt visus meža netīros noslēpumus. Kā redzat, nekā jauka tur nav. Bet nesukumstam! Tagad mēs saprotam, kā darīt ir slikti. Mēs tā nedarīsim, un turpmāk Latvijas mežos viss būs labi. Tad lakstīgala uzdziedās jums solo. Taurenis sabučos uz vaiga. Varbūt pat vecais āpsis atnāks paspiest roku. Tas viss tikai par to, ka neatstājat mežā neko lieku.

Paldies!

LATVIJAS VALSTS MEŽI

AS "Latvijas Valsts Meži" sadarbībā ar Cūkmenu.
Īpašs paldies Pūcei, Lācim un visiem tiem, kas
nemēslo mežā.

